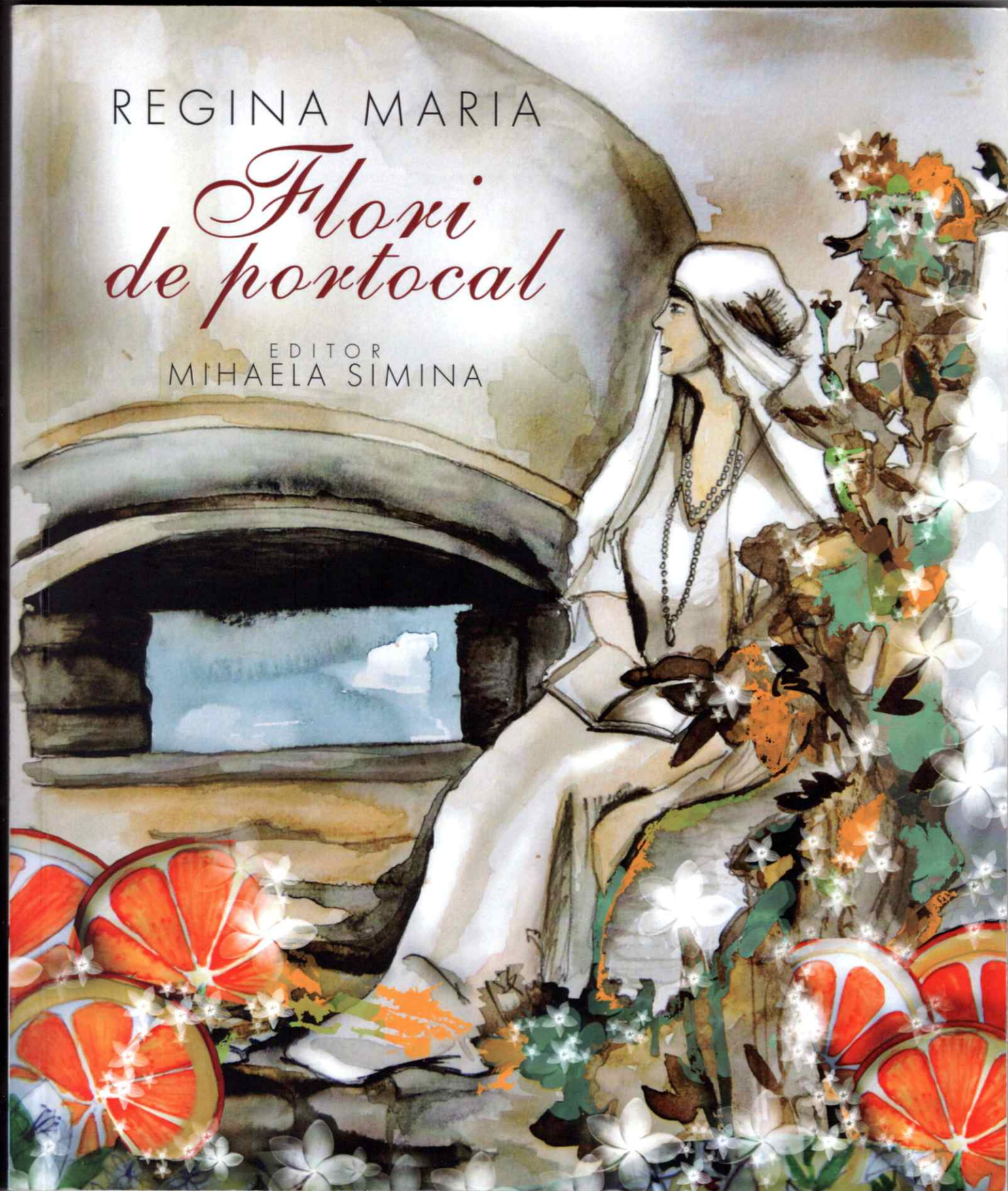

REGINA MARIA

*Flori
de portocal*

EDITOR
MIHAELA SIMINA

REGINA MARIA

*Flori
de portocal*

EDITOR
MIHAELA SIMINA

Libris
EDITORIAL
Respect pentru oameni și cărți

REGINA MARIA – CHIPUL CEL BUN AL ROMÂNIEI

În anul Centenarului Marii Uniri, și la 80 de ani de la trecerea sa la cele veșnice, Regina Maria a revenit în centrul atenției istoriografiei române, iar publicul larg este din ce în ce mai interesat de această Regină frumoasă, fermecătoare și curajoasă, venită din Anglia pentru a deveni o mare româncă. Neînfricată în timpul Primului Război Mondial, în tranșee sau în spitalele de campanie, încrezătoare în victorie chiar și atunci când nimeni nu îndrăznea să mai creadă în destinul României, cuceritoare la negocierile de pace de la Paris, care au consfințit nașterea României Mari. Nu ne încumetăm să intrăm aici pe teritoriul istoriei contrafactice, dar nu putem să nu ne întrebăm cum ar fi arătat România, la sfârșitul Marelui Război, fără Regina Maria. Rolul reginei la negocierile de pace este încă insuficient cunoscut și probabil subevaluat. Nu degeaba, simțind cât de importantă a fost frumoasa regină venită din Anglia pentru istoria țării lor, românii au alintat-o „Mama Regina”, „Mama răniților” sau „Regina soldat”.

Dar, dincolo de regina curajoasă și de omul de stat, Maria a fost o femeie sensibilă, iubitoare de frumos, de natură, de flori, talentată la scris, la pictură, la arhitectură, mereu prezentă în viața publică și la mondenități, mereu gata să sprijine, să încurajeze, să ocrotească. Cu o inimă mare, dar și cu foarte mult umor (iubea râsul, acest semn superior al inteligenței), Regina Maria lasă în jurnalele și memoriile ei evocări pline de nostalgie și de lirism, dar și de voioșie și de iubire de viață. Lasă și portrete ale contemporanilor ei, uneori ironice, niciodată răutăcioase în mod gratuit. Și lasă foarte multe reflecții despre temele fundamentale ale vieții, cum ar fi dragostea, fericirea sau

timpul, dar și despre aspectele frivole ale existenței (dar frivole în cel mai nobil și mai salvator mod cu putință), atunci când ne descrie rochii fastuoase sau splendorile de la curțile regale și imperiale dinaintea Primului Război Mondial.

Mihaela Simina ne oferă o selecție inspirată și inspiratoare din amintirile și reflecțiile Reginei, permițându-ne să ne întâlnim cu variate fațete ale personalității și ale biografiei acesteia. Împărtășirea peteme ne permite să descoperim sau să redescoperim comori altminteri prea discrete în vastul tezaur memorialistic care ne-a rămas de la Regina Maria. Astfel, avem șansa de a ne întâlni cu prințesa romantică, cu regina războinică, cu femeia fermecătoare, cu mama grijulie, cu diplomatul, cu intelectualul, cu artista, cu omul care se lasă purtat de mondenități, dar care își apără momentele de reflecție. Și astfel reușește să ne îndemne și pe noi să ne luăm un răgaz pentru a ne aminti și pentru a reflecta la ceea ce e cu adevărat important.

Când a fost întrebată de ce s-a dus la Paris, în timpul Conferinței de Pace, Regina a răspuns că „pentru a da României o față”. Într-adevăr, Regina Maria a venit de departe, dar a devenit româncă prin fapte. România a fost destinul ei, iar Regina i-a oferit, în schimb, chipul ei cel bun. Și România a fost cunoscută și iubită în lumea întreagă și datorită acestui chip. Iar astăzi, la 100 de ani de la Marea Unire, după atâtea drame, după atâtea risipire și atâtea uitare, începem să ne reamintim de Regina grație căreia țara a avut chip și nume bun.

Să pornim așadar împreună în călătorie, printre florile de portocal ale amintirii.

Filip-Lucian IORGA